

HET "MONASTICUM" VAN DE PROVINCIE ANTWERPEN

In 1890, we herhalen 1890, verscheen het eerste deel van het Monasticum Belge, gewijd aan de nederzettingen van de grote middeleeuwse kloosterorden in ons land (de Jezuïten b.v. hoeft U er niet in te zoeken). Het behelsde de abdijen en priorijen van de provincies Namen en Henegouwen.

In 1992 en 1993, dus een eeuw later, verschenen de laatste twee boekdelen, gewijd aan de provincie Antwerpen, T, VIII, vol. 1 & 2, 850 blz. in doorlopende paginatie.

Het gaat hier om een uitgave van het Nationaal Onderzoekscentrum van Religieuze geschiedenis, Rue du Péry, 41, Liège. Directeur van het bekende centrum is de eeuwig jonge Léon Halkin (88 jaar), emeritus-professor van de Luikse universiteit. Nu reeds plant hij met zijn talrijke schare medewerkers de eerste delen van de reeks bij te schaven (Préface, T. VIII, blz. 8: " (Les) premiers notices mériteraient une mise à jour".

Van elk klooster worden nader meegedeeld de gegevens over de bronnen, de kloosterbibliotheek, de iconografie, de sigillografie (zegels), de geschiedenis, deze laatste met nota's over de abten, abdissen, priors en priorinnen.

In dit VIIIe deel zijn belangrijk voor de geschiedenis van Rumst: Sint-Bernard te Hemiksem, Rozendaal te Walem (beide in de eerste volume), meerdere Mechelse kloostergemeenschappen (o.a. Tabor), het weinig gekende Vredendaal te Heindonk, de Kartuziers van 't Kiel.

De Heer Houtman van het Rijksarchief te Antwerpen nam Leliëndaal (Hombeek, later Mechelen) voor zijn rekening.

Hoed af voor de vorsers die met een monikkengeduld het verleden van deze grote stichtingen wisten te ontsluiten. Samen met dit van de grote landelijke en stedelijke instellingen van het Oude Regime, vormt het archiefbezit van de middeleeuwe abdijen en priorijen, door haar continuïteit doorheen de eeuwen, een onschatbare bron voor de geschiedenis, ook de plaatselijke.

K. Swenden